

звѣтъ: нивачи, селяне, тѣхно то художество е земледѣліе то, съ кое то добиватъ, растѣнія та животни и ископаеми.

Растѣніята та добиватъ чрезъ уранѣта, сирѣчь: садене, градинарство, лозарство и дърварство тѣ, уратъ, копаѣтъ, ровѣтъ, и натуряватъ ниви тѣ. На това употребяватъ урало то, копача (търнокопа), мутика та, дикеля и други сачева. Послѣ сѣѣтъ жита, зеліе, ленъ, гржсти. Садѣтъ лозя, плодоносни и други дървета. Кога то озреѣтъ жита та тогава ги жьнатъ съ сръпатъ, вържатъ ги на снопи, носятъ ги на хармани тѣ, правѣтъ ги на купни: и тая работа се зве женитба и пренасяне; а време то въ кое то става, жатва.

Послѣ врѣшѣтъ, отвяватъ и отсяватъ ги, за да се очистиѣтъ отъ шушлупки тѣ. Тръсть та (дрѣжи) на жита та кога то се пожьнатъ се зве слама. Ленъа и гржсти тѣ се скубѣтъ, киснатъ, чукатъ, и решатъ.

Гроздѣ то се бере и тѣпчи; овошки тѣ се друсатъ, бруліѣтъ или се берѣтъ изрѣце. Сѣно то за добытацы тѣ се коси по ливади тѣ (лѣжи тѣ).

Человѣцы тѣ, кои то слѣдѣтъ градинарство то се звѣтъ градинари. Кои то работѣтъ лозя та, лозари. Кои то пазятъ лѣсове тѣ (дѣбрави), се звѣтъ дървары.

А животны тѣ добиватъ человѣцы тѣ чрезъ скотоводство то, дова чрезъ ловителство то, (рыболовство) така пчеларство то и копринарство то. Добытацы тѣ се хранѣтъ въ хлѣвове тѣ (дамове) или ги пасѣтъ по пасбищата, обыкновенна та храна на добытацы тѣ е овеса, ичимика, орова, сѣно то, звѣздея, зеленчуга, отсявки тѣ, трицы тѣ и плява та. Гдѣ то се храни заедно много овце, се зве стадо; а гдѣ то кози, козье стадо; а гдѣ то волови и крави говеждо (сюрекъ); а гдѣ то коне, конско (хергеле). И множество то на овце тѣ и козе тѣ се зве стадо (сюрія), а на волове тѣ и други скотове се зве говеждо стадо